

Ordføreren (Stilling): Jeg var noget forundret over, at Ministeren fremsatte Lovforslaget i den Skikkelse, som Tilfældet var, men jeg maa tilstaa, at min Forundring er gaaet over, og jeg skal indrømme, at Ministeren har kendt sine Folk bedre end jeg. Ved første Behandling udtalte jeg Ønske om gennem en Udvalgsbehandling at søge at faa Lovforslaget forbedret. Dette erklærede Ministeren sig straks villig til at arbejde med paa, og det var Ministeren, som i Udvalget stillede det Ændringsforslag til en Forbedring, som blev vedtaget her i Folketinget. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen Anledning for det sidste ærede Medlem til at stikle til, at det er Ministerens Forslag, der bliver vedtaget, thi Ministeren har paa alle Stadier været villig til at forbedre Lovforslaget, hvorimod Modstanden mod en hvilken som helst Forbedring navnlig er kommet fra Venstre.

Indenrigsministeren (Rode): Da Sagen forelaa til Afgørelse i det høje Landsting, udtalte jeg deroppe, at jeg ganske vilde henstille til det høje Folketing, om det vilde vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu fremtraadte, ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse, eller om det vilde ønske at komme i direkte Forhandling med Landstinget for om muligt at overvinde dets Modstand. Af Ordførerens Udtalelser og Udvalgets Indstilling fremgaar det, at man har valgt den første Fremgangsmaade, og jeg tror ogsaa, at den er den rigtige. Da jeg fremsatte Lovforslaget, havde jeg ikke medtaget den Bestemmelse, som senere blev indsat i Folketinget, fordi jeg en Gang før havde gjort forgæves Forsøg paa at faa Landstinget til at tage denne nyttige Bestemmelse; Landstinget havde en Gang før erklæret ikke at ville gaa ind paa den, og jeg mente derfor, at det formentlig ikke vilde frugte at forsøge en Gang til. Men da man fra Folketingets Side ytrede Ønske derom, kunde jeg ikke andet end erklære mig beredt til at gøre Forsøget. Da den Bestemmelse, som blev indsat her i Folketinget, var saa indlysende rigtig, kunde det kun være, fordi man absolut vilde lægge Hindringer i Vejen for en virkelig Udnyttelse af Lovens Bestemmelser, at man fjernede den. Forsøget er nu altsaa atter gjort, og Folketingets Flertal har nu to Gange faaet Vidnesbyrd om, at Landstinget ikke vil gaa med til denne Bestemmelse. Hvis man ønsker Lovforslaget gennemført, er

der da ikke andet for end at udelade den. Resultatet er, at man er blevet en Erfaring rigere, og at man har faaet Stof til Bedømmelse af Landstingsflertallets Stilling til saadanne Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 343)
vedtoges enstemmigt med 85 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring.
- 2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om midlertidig Forøgelse af Grænsegendarmeriet.
- 3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere.
- 4) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov Nr. 173 af 20. Marts 1918 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning.

Mødet hævet Kl. 1 $\frac{15}{16}$.